

MÉGIS TALPRA ÁLLT az újszegedi Szabadság Tsz

Munkaegységenként 43 forint 22 fillért kapott a tagság

Ezekről beszélt Lada Ferenc elvtárs, az elnök, a zárszámadó közgyűlésen:

— Volt időszak a múlt év októbere után, amikor még a város vezetői is balkeresztet dobta erre a szövetkezetre. A korábbi torzalkodások, veszekedések — úgy látták — annyira megromlottak a kollektíva összhangját, hogy soha többé nem lehet már egészséges, jól fejlődő, tagjainak biztos megélhetést nyújtó szövetkezet. Még is kezdték a szövetkezet visszafelépítését. Előjárójában harminc hold földet vettek el tőle, de aztán vártak, hátha mégis... Közben a tagság észhez tért, kizárta soraiból a balkeverőket, egyéni haszonlesőket. Utána a megmaradt 36 főnyi tagság csupán 101 katasztrális hold földön vágott neki az új esztendőnek. Most már elmondhatjuk: a talpraállítás évének...

A Szabadság Tsz-ben még az idén sem ment minden úgy, mint a karikacsapás. Mégis... Az utóbbi 12 hónap alatt kerekén

80 százalékkal gyarapodott

a fel nem osztható szövetkezeti vagyon. Ugyanakkor ott tart már a tagság, hogy kifogástalan megélhetést tudnak biztosítani maguknak a szövetkezeti munkájuk alapján. Igazolással csak néhány példát erre, az elnöki beszámolóból:

Farkas Antalné kétgyermekes anyja, aki csak nagyobb dologidőben jár be a szövetkezetbe rendszeresen, egy év alatt 153 munkanapot dolgozott. Ez idő alatt 226 munkaegységet szerzett. Ezért kapott és még kap összesen 9764 forintot. Ha ezt a jövedelmet folyamatosan vették üzem munkára számításnak át, akkor kiderülne, hogy Farkasné átlagos napi keresete 63,80 forint. Az egyhavi keresete pedig eléri az 1600 forintot. Egy másik példa: Papp József kertész, aki a szövetkezet üvegházi virágkertetét vezeti, az év minden munkanapján becsületesen, jól dolgozott. Összeváltott összesen 628 munkaegységet. Ezért a már kapott értékekkel és pénzzel együtt a zárszámadás alapján jár neki 30 712 forint. Ha Papp elvtársnak, az átlag havi jövedelmét tekintjük a ledolgozott munkanapokra, akkor a havi keresete kerekén 2560 forintot tesz ki.

Jó néhány nevet említett még az elnök, többek között Kozó Józsefet is, aki 2112 forintot átlag havi jövedelemmel zárta az esztendőt. Az említett szövetkezeti tagok ott ültek az elnök előtt, de senki sem szólt közbe, hogy

Növekvő hagymaföldek Kübekházán

A járólakó emberek megfigyelhetik, hogy az utóbbi esztendőben a kübekházi határba is betört a makói hagyma. Az elmúlt gazdasági év idején már több száz katasztrális holdon termeltek a községhez tartozó területeken különböző hagymaféléket. A hagymaültetvények azonban többnyire makói, klárafalvi s a környékbeli hagymakereszek telepítései voltak, akik a föld használatáért bért fizettek. Kübekházi lakosú gazdák csupán három-négy holdnyi területen termesztették a hagymát tavaly. Most nagyon sokan maguk vágta nekik a hagymatermelésnek. A korábbi néhány holddal szemben eddig már kübekházi gazdák nem kevesebb, mint 65 katasztrális hold hagymatermelésre kötöttek szerződést, de sokan vannak még, akik ezután akarnak szerződni hagymára.

hibás a számítás. Valamennyien a szép haszon feletti örömben boldogan mosolyogtak, helyeselték: úgy van. A hangulaton a közgyűlés levegőjén érzett: ezek az emberek most

kezdik látni igazán,

micsoda erő rejlik a szövetkezésben. Szinte lesújtóan hatott rájuk az elnök következő fejtartása:

— Ha nem lett volna még a nyáron is olyan sok bal nálunk a munkafegyelmekkel, most — azon túl, hogy még nagyobb mértékben növekedhetett volna közös vagyonunk — legalább 55—60 forintot oszthatnánk munkaegységenként a háztáji haszon túl, a jelenlegi 43 forint 22 fillér helyett.

Lada elvtárs állítását tényekkel és számokkal is bizonyította.

Senkit sem kellett biztatni, elgondolkoztak az emberek, hol is követtek el hibát a nyáron. Bába elvtárs, a párttitkár egyből a velejére tapintott. Az asszonyok sűrű helyeslése közben mondta el:

— Ott vétettünk nagyot, hogy papáink voltunk a papánál, eltértünk a mintaalapszabálytól. Kötött munkaegységeket fogadtunk el a ledolgozott napokra. Igaz, hogy megtakarítottunk így közel háromezer munkaegységet, de amit behoztunk a réven, duplán fizettünk ki a vámon. Mert

a káros egyenlődsé

egész évben súlyosan éreztette hatását. Nem a gyenge munkások igazodtak a jobbakhoz, hanem fordítva, mert

hiszen nem a teljesítmény dominált, hanem csupán az, hogy ki volt ott a munkában és ki nem. Ebből nem kárunk többet.

Egymás után jelentkeztek az újabb felszólalók. Kifogásolták, hogy rosszul működött az idén még a fegyelmi bizottság is, nem élt a minta-alapszabály adta lehetőségeivel. Tárgyalagos, szinte bírálat hangzott a vezetőséggel szemben is. Az igazgatóság sokat tett ebben az évben a közös vagyon védelmében, de még sokkal többet tehetett volna. Az elnök dicsegetremelő módon nagy gondot fordított a tagság számára kedvező kereskedelmi értékesítési ügyek lebonyolítására. Ugyanakkor azonban a kíváncsi kevesebbet törődött a termelő munka ellenőrzésével, irányításával. Szigorú eljárást követeltek az emberek a közös vagyon hanyag kezelésével, a munkafegyelm rontásával szemben.

Korábban sok rosszindulatú ember így gúnyolta ezt a tag-

ságot: Újszeged éhenkórászai. És most?

A minap a budapesti világlátott virágkereskedők tekintették meg a szövetkezet üvegházait.

Nagy üzleti ajánlatot

tettek. Az itt termelt szegfűket minden mennyiségben felvásárolják a legmagasabb országos áron. Annyi pénzt fizetnek értük, amennyit eddig csak az országban egyedülálló vásárhelyi szegfűért fizettek.

Tehát az éhenkórászok a minőségi virágtermelésben már a leg tudósabb újszegedi magánkertészeket is legyőzték. Ez a siker magával hozza a teljes gazdasági győzelmet is, az egyének fölött. Most már csak az kell, hogy a szövetkezeti gondolatot oly régen fejükben forgató újszegedi kisemberek mielőbb döntsenek a belépés felől. A több szorgalmas munkáskéz nyomán hatványozottan jelentkeznek majd a sikerek is.

Csepri József

Termelőszövetkezeti vezető- és könyvelőképző tanfolyamokat rendeznek minden megyében

Minden megyében négyszeres, számvitel-ügyviteli, továbbá a növénytermesztési és állattenyésztési legfontosabb ismereteket. A téli hónapokban a tanfolyamokon mintegy ezer termelőszövetkezeti vezető, s ugyanannyi könyvelőt képeznek ki.

szervezési, számvitel-ügyviteli, továbbá a növénytermesztési és állattenyésztési legfontosabb ismereteket. A téli hónapokban a tanfolyamokon mintegy ezer termelőszövetkezeti vezető, s ugyanannyi könyvelőt képeznek ki.

Gyermektragédiák

— Ha az anyám azt üzeni, hogy akkor menjek hozzá, mikor a másik ember nincsen otthon, akkor én nem is megyek hozzá.

A fiú szülei évekig éltek külön. Az asszony otthagya az urát, bebarangolta a fél országot, majd összedült egy másik férfival, aki szintén otthagya feleségét és gyerekeit. Fia mindaddig vele volt; az új embertől az asszony azonban csakhamar íreket szült. Az első gyerekek ezután nem volt maradása az anyjánál.

— Eredj az apához, kinlódjon veled tovább ő!

Addig-addig mondogatta ezt az anyja, míg a fiú összepakolta kis motyóját és elment az apjához.

Az apa szerette őt. Hogyne. Csakhogy az apa dolgozott, s barátai is voltak, s a kisfiú nevelésére két esköz maradt: a verés, meg a fenyegetés. Fenygette a javítóintézetet, s a még borzalmasabbal:

— Visszaküldlek az anyához!

A gyerek, aki szeretetlenül jött a világra — a házasság sohasem volt boldog — úgy hanykolódott a két szülő között, mint a papíros a szélben. Csak a szegény nagyanyától jutott valami meleg, valami emberi szeretet. Nagyanyó megfogta az ebédet, kimosta az inget, a gatyácskát, de nagyanyó már nem értette meg unokája álmait. Célt, tartalmat nem tudott adni ennek a kis életnek, aki anyjánál rászokott a ponyvára, s a prérik vad hőseinek pisztolylövéseit hallotta, a lovak rohanását látta, ha az iskolapadban ülve a számtanra kellett volna figyelnie, vagy arra, hogy hány l-l-el írják azt, hogy ballag. A pedagógusok látták, hogy nem figyel, figyelmzettették, egy tanárnője kifaggatta, hogy mi baja. A beszélgetés summája ez volt: nem szeretem az anyámat, mert ő sem szeret. Mit tehet erre a nevelő? Nem tud az anyja helyére lépni. Az iskola sohasem töltheti be a családi élet helyét.

A csendes kisfiú vitte, cipelte terhét: az egyedüllétet, a gondozatlanságot, s belül egyre kuszábbá lett a lelke. Tizenéves volt, tele álmokkal, de tudta, hogy egyik társát a temető árkaiból szedte össze az igazgató — oda menekült a családtól otthon szörnyű verekedései elől — tudta, hogy vannak, akik „gibicelni járnak a zsigázókhoz a kricsmike”, hogy legalább melegen legyenek addig, míg hazatérnek a „fatterék”, de sohasem tartott ezekkel a társaival. Nem ment el, de nem mert elmenni egyik osztálytársához sem aki meghívta, mert:

— Téged szeret az anyád. Minek menjek én veled? Hogy sirjak?

SAKK

Néhány nappal a wageningeni verseny befejezése után a Texas államban levő Dallasban kezdődött egy igen erős, nyolc résztvevős verseny. Szabó, Gligorics, Olafsson és Larsen az európai, Reshevski, Najdorf, Yanofski és Evans az amerikai sakkozást képviselték. Kétségtelen, hogy a szovjet versenyzők és Matanovics jugoszláv mester kivételével a legjobb nyolc versenyző mérte össze erejét a kétfordulós versenyen.

Szabó szereplésétől wageningeni ragyogó győzelme után sokat vártunk, s ha első nem is lett, csalódást nem okozott. Szabó, Olafsson és Larsen számára kissé megerőltető volt a verseny, mert a hollandiai verseny befejezése után pihenésre nem volt alkalmuk s ez bizonyos előnyt jelentett a többi öt mester számára.

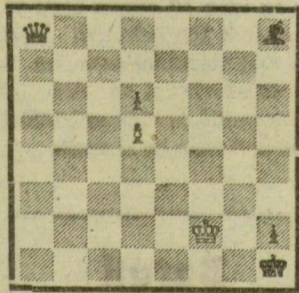
Az első helyen, holtversenyben az amerikai Reshevski és a jugoszláv Gligorics végeztek 8 és fél ponttal, Szabó Larsennel együtt a harmadik-negyedik lett 7 és fél ponttal. Ötödik lett a kanadai Yanofski 7, hatodik az izlandi Olafsson 6 és fél, hetedik az argentin Najdorf 5 és fél, nyolcadik az amerikai Evans 5 ponttal. A verseny első felében Olafsson vezetett, de azután összeomlott s a második fordulóban egy játszmát sem nyert. Gligorics a második fordulóban szerepelt kitűnően, ekkor hét játszmából öt pontot szerzett, közben három játszmát egymásután megnyert, ami elég ritka a nagymesterek közti versenyen.

A szegedi városi bajnokság határozott küzdelem után befejeződött. A középdöntők befejezése után 14 versenyző került a döntőbe, s közöttük az első helyezést Szöllösi János szerezte meg 10 ponttal. Második lett Koczina 9½ ponttal, a harmadik helyen

holtversenyben Mosonyi, Ott és Tarnai végeztek 9—9 ponttal. Utánuk következtek: Dolasban kezdődött egy igen erős, nyolc résztvevős verseny. Szabó, Gligorics, Olafsson és Larsen az európai, Reshevski, Najdorf, Yanofski és Evans az amerikai sakkozást képviselték. Kétségtelen, hogy a szovjet versenyzők és Matanovics jugoszláv mester kivételével a legjobb nyolc versenyző mérte össze erejét a kétfordulós versenyen.

Az ideai csehszlovák bajnokságon Pachman nagymester győzött 15 ponttal, második Fichtl 14 és fél, harmadik Filip nagymester 12 és fél ponttal.

A hagyományos karácsonyi hastingsi versenyen két szovjet versenyző is indul. Meghívást kaptak még: Bobby Fischer, a 14 éves amerikai sakkozó, Gligorics, Filip és Rossolimo nagymesterek, a magyar Kluger, azonkívül három angol versenyző, Clarke, dr. Fazekas, az ideai angol bajnok és Penrose.

Világos: Kf2, Va8, gyalog d5, (3).

Sötét: Kh1, Fh8, gyalogok: d6 és h2 (4).

N. Hoeg fenti feladványában világos indul és a harmadik lépésben mattot ad. A helyes megoldásért fejteink két pontot kapnak.

A múlt heti feladvány megoldása: 1. Kc2, b4, 2. Kb1, Kb3, 3. Vd3 matt.

Különös világ tartotta fogva, ami mindent elfelejtett, ami mindenért kárpótolt: a cowboyok világa. Kijutni oda!... El is indult. Kétszer. Mind a kétszer visszahozták.

Hát ittmaradt, 14 évével a számára érthetetlen és megfejtethetetlen kérdések öronéval. Az anyja csak gyűlöletet ébresztett benne, apjától is félt, mert sohasem tudta, hogy a babusgatása mikor változik fájdalmas ütéssé. Falta hát a sárga könyveket. Lassanként már nem is ebben a világban élt. Olvasmányainak hősei teljesen elfoglalták gondolatvilágát. Aztán egyszer felébredt benne a dac. Az elkeseredés és a düh.

Intő kapott — tudta, hogy jogosan —, s az apja megint megfenyegette:

— Visszaküldlek az anyához!

— Vissa oda? Soha! — s az üldözött kis tudat pihenőt keresett magának. Pihenőt, ahol örökké álmodhatja álmait Bill-ről, ahol sohasem csattan az ütés, s ahonnan sohasem küldhetik vissza az anyjához.

Azt mondják: egyedi tragédia. Igen? Nézzék meg az összekuszált családi életüket, s rájönnek, hogy a tragédia útja valóban egyedi, de az ok a felnőttek világában gyökör. Csak más következményt hoz, mert a következmény az egyedi. Az itatózó, zsigázó, vagánykodó kamaszok, mind a felöltött családi otthonok, a felelőtlen szülők életének bűnét bűnhődik. A lelkiismeretlen önzést, az elvadult ösztönöket átkát, az alkoholt, a nemi figyelmetlenséget, az erkölcsi léhaságot. Gyermekeket nemz a férfi, aztán otthagya, s még kérésként is vele: „Nőjőn a maga erején, úgy lesz belőle ember”. Gyermeket szül az anyja, aztán otthagya, s így igazolja magát: „Még fiatal vagyok, most akarok élni. Különb is, a gyerek sosem hálálja meg, amit az anyja érte tesz. Én nem töröm magam utána”. „Élni akarok!” Hát mi az élet? Ez?

Fiam kis iskolatársának tragédiája csak egy a sok közül, amelyek mellett úgy megyünk el, hogy észre sem vesszük őket.

Pedig fel kell figyelniük, mert a gyermektragédiák oka betegség. Súlyos társadalmi betegség, olyan mint a rák az élő szervezetben. Évtizedeken át pusztultak a proletárcsaládok, s erkölcsös polgárok lelkiismeretében semmi sem mozdult. Nekünk különösképpen kell lenniük. Azért is, mert kötelességünk megmenteni az embereket az emberi életnek, s azért is, mert a szétzilált családok a jövőnk mérgezik. Nem elég itt a megbotránkozott vállrándítás. Cselekedniük kell. Cselekedniük, nevelni, s ha kell: szigorúan büntetni a szülőket. Társadalmi ellenőrzést szervezni a gyerekek védelmében, s ha látjuk, hogy a családban minden helyrehozhatatlan, meg kell menteni a gyereket. Mert nem elég világra hozni, jól-rosszul eladni őket. Nevelni kell! Emberré, sugárzó lelki, alkotó emberré nevelni, hogy ne fojtsa meg őket a szerencsétlenség, az alkohol, az ütés vagy a kötél.

Szabolcsi Gábor